RAAD VAN STATE
afdeling Wetgeving

advies 52.281/1
van 8 november 2012

over

een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering ‘betreffende de financiering van de Bijzondere Onderzoeksfondsen aan de universiteiten in de Vlaamse Gemeenschap’

Op 19 oktober 2012 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Vlaamse minister van Innovatie, Overheidsinvesteringen, Media en Armoedebestrijding verzocht binnen een termijn van dertig dagen een advies te verstrekken over een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering ‘betreffende de financiering van de Bijzondere Onderzoeksfondsen aan de universiteiten in de Vlaamse Gemeenschap’.

Het ontwerp is door de eerste kamer onderzocht op 8 november 2012. De kamer was samengesteld uit Marnix VAN DAMME, kamervoorzitter, Jo BAERT en Wilfried VAN VAERENBERGH, staatsraden, Lieven DENYS, assessor, en Marleen VERSCHRAEGHEN, toegevoegd griffier.

Het verslag is uitgebracht door Brecht STEEN, auditeur.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 8 november 2012.

*

1. Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, heeft de afdeling Wetgeving zich in hoofdzaak beperkt tot het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond, alsmede van de vraag of aan de te vervullen vormvereisten is voldaan.

*

STREKKING EN RECHTSGROND VAN HET ONTWERP

2. Het om advies voorgelegde ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering strekt ertoe de financiering te regelen van de Bijzondere Onderzoeksfondsen aan de universiteiten in de Vlaamse Gemeenschap. De ontworpen regeling komt in de plaats van die welke is vervat in het besluit van de Vlaamse Regering van 8 september 2000[1]. Deze laatste regeling loopt af op 31 december 2012.

De stellers van het ontwerp hebben geopteerd voor continuïteit op het vlak van de financieringsvoorwaarden voor de Bijzondere Onderzoeksfondsen. Het ontworpen besluit herneemt derhalve het merendeel van de bepalingen van het besluit van de Vlaamse Regering van 8 september 2000, zij het soms in een meer logische volgorde. De inhoudelijke wijzigingen die het ontwerp beoogt aan te brengen in de regeling van het voornoemde besluit zijn derhalve beperkt en komen onder meer neer op een herziening van sommige parameters en op het inschrijven van gewaarborgde minima voor middelgrote en kleine universiteiten.

3. In het eerste tot het zesde lid van de aanhef van het ontwerp wordt verwezen naar diverse normatieve teksten waarin de stellers blijkbaar rechtsgrond zoeken voor de ontworpen regeling. Op het eerste lid van de aanhef na, waarin wordt gerefereerd aan artikel 20 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 ‘tot hervorming der instellingen’, wordt in geen van die leden melding gemaakt van specifieke bepalingen die het ontwerp tot rechtsgrond zouden kunnen strekken. Het geldt evenwel als een legistieke richtlijn dat de bepalingen die rechtsgrond bieden voor een besluit zo nauwkeurig mogelijk moeten worden aangegeven in de aanhef ervan.[2] De verwijzing naar de rechtsgrond biedende bepalingen in de aanhef van het om advies voorgelegde ontwerp dient derhalve te worden gespecificeerd op de hierna vermelde wijze. Vooraf echter dient te worden nagegaan of alle normatieve teksten waarvan in de aanhef melding wordt gemaakt effectief rechtsgrond kunnen bieden voor de ontworpen regeling en of met andere woorden de verwijzing naar die teksten in de aanhef wel degelijk moet worden behouden.

Het voornoemde onderzoek naar de rechtsgrond gebeurt met inachtneming van de regelgeving zoals die bestaat op het ogenblik van het uitbrengen van het advies. Dat houdt in dat mogelijk het ontbreken van rechtsgrond moet worden vastgesteld ten aanzien van bepalingen van het ontwerp waarvoor een decretale rechtsgrond wordt voorbereid, maar deze nog niet is tot stand

[1] Besluit van de Vlaamse Regering van 8 september 2000 ‘betreffende de financiering van de Bijzondere Onderzoeksfondsen aan de universiteiten in de Vlaamse Gemeenschap’.

[2] Zie Omzendbrief VR/2009/4 van de Minister-President van de Vlaamse Regering van 17 juli 2009 ‘betreffende de wetgevingstechniek’, hierna *Omzendbrief Wetgevingstechniek* genoemd, nr. 58.

gebracht. Dat is het geval voor de geplande wijzigingen in het decreet van 30 april 2009 ‘betreffende de organisatie en financiering van het wetenschaps- en innovatiebeleid’.

4. Wat de verwijzing, in het tweede lid van de aanhef van het ontwerp betreft, naar het decreet van 12 juni 1991 ‘betreffende de universiteiten in de Vlaamse Gemeenschap’, moeten de rechtsgrond biedende bepalingen worden gespecificeerd met inachtneming van hetgeen hierna volgt.

4.1. Het merendeel van de ontworpen bepalingen vindt naar het zeggen van de gemachtigde rechtsgrond in de artikelen 63/1 tot 63/4 van het al genoemde decreet van 30 april 2009. Deze laatste artikelen dienen evenwel nog te worden ingevoegd in het voornoemde decreet en zijn vervat in een ontwerp van decreet dat nog niet is behandeld, laat staan goedgekeurd door het Vlaams Parlement.[3] In de huidige stand van de regelgeving kan in het decreet van 30 april 2009 derhalve geen rechtsgrond worden gevonden voor de ontworpen regeling.

Wel kan worden vastgesteld dat hetgeen zal worden bepaald in de geplande artikelen 63/1 tot 63/4 van het decreet van 30 april 2009, in ruime mate overeenstemt met hetgeen nu is vervat in de artikelen 168 (bijzondere onderzoeksfondsen) en 169*bis*1 (methusalemfinanciering) van het decreet van 12 juni 1991.[4] Het zijn derhalve deze laatste twee artikelen van het decreet van 12 juni 1991 die in de huidige stand van de regelgeving mede rechtsgrond bieden voor het ontwerp.

4.2. In artikel 2 van het ontwerp wordt bepaald dat, voor de toepassing van de ontworpen regeling, vanaf het begrotingsjaar 2013 de Katholieke Universiteit Leuven en de Katholieke Universiteit Brussel als één universiteit worden beschouwd. Uit artikel 168 van het decreet van 12 juni 1991 valt evenwel af te leiden dat bij elke universiteit een onderzoeksfonds wordt opgericht.[5]

Naar het zeggen van de gemachtigde hebben de betrokken universiteiten in onderling overleg ervoor geopteerd om als één universiteit te worden beschouwd ermee rekening houdend dat er op basis van de Vlaamse regeling geen garantie bestaat dat er effectief middelen voor Bijzondere Onderzoeksfondsen voor de Katholieke Universiteit Brussel zullen worden voorbehouden. Deze verduidelijking neemt niet weg dat moet worden vastgesteld dat de ontworpen regeling op het betrokken punt niet in overeenstemming is met artikel 168 van het decreet van 12 juni 1991.

4.3. Voor de artikelen 17 tot 50 van het ontwerp kan in beginsel eveneens rechtsgrond worden gevonden in diverse onderdelen van artikel 168 van het decreet van 12 juni 1991.

---

[3] Ontwerp van decreet ‘houdende diverse bepalingen met betrekking tot de organisatie en financiering van het wetenschaps- en innovatiebeleid’ (*Parl.St.* Vl.Parl., 2012-13, nr. 1791/1).

[4] In het in de vorige voetnoot vermelde ontwerp van decreet wordt de opheffing beoogd van de artikelen 168 en 169*bis*1 van het decreet van 12 juni 1991.

[5] Dat volgt ook uit het geplande artikel 63/1 van het decreet van 30 april 2009, dat het in voetnoot 3 vermelde ontwerp van decreet beoogt in te voegen in het eerstgenoemde decreet.

4.4. Voor de artikelen 51 en 52 van het ontwerp, die betrekking hebben op respectievelijk het toekennen van specifieke middelen aan de Bijzondere Onderzoeksfondsen voor de financiering van het tenure track-stelsel en op de omvang van de aanstelling van docenten in dat stelsel, die worden gefinancierd met werkingsmiddelen die zijn overgeheveld vanuit het Bijzonder Onderzoeksfonds, valt geen uitdrukkelijke bepaling in het decreet van 12 juni 1991 aan te wijzen als rechtsgrond.

De gemachtigde verwijst in dat verband naar de artikelen 63/1 en 63/2 van het decreet van 30 april 2009, die in dat decreet zullen worden ingevoegd bij het al vermelde ontwerp van decreet, en naar artikel 64, tweede lid, van het decreet van 12 juni 1991.

Vastgesteld moet worden dat het bepaalde in artikel 64, tweede lid, van het decreet van 12 juni 1991 geen rechtsgrond kan bieden voor het ontwerp. Al voorziet de voornoemde bepaling in de aanstelling van docenten in het tenure track-stelsel, er wordt niets bepaald omtrent de financiering van de aangestelde docenten.

De artikelen 72, tweede lid, en 91*bis* van hetzelfde decreet bevatten enkel rechtspositionele bepalingen voor de docenten die worden aangesteld in het tenure track-stelsel en bieden bijgevolg evenmin rechtsgrond.

In de mate het bepaalde in de (geplande) artikelen 63/1 en 63/2 van het decreet van 30 april 2009 overeenstemt met hetgeen nu al in artikel 168 van het decreet van 12 juni 1991 wordt bepaald, moet worden opgemerkt dat in het laatstgenoemde artikel weliswaar op een algemene wijze wordt bepaald dat aan de Bijzondere Onderzoeksfondsen middelen worden toegekend, maar dat daarbij niet wordt vermeld dat die middelen mede kunnen worden aangewend ter financiering van een tenure track-stelsel. In die bepaling is evenmin een machtiging vervat aan de Vlaamse Regering om aan de toegekende middelen een specifieke bestemming te geven.[6] In artikel 51 van het ontwerp wordt evenwel een specifieke bestemming gegeven aan de middelen die door de Vlaamse Regering aan de Bijzondere Onderzoeksfondsen worden toegekend. De rechtsgrond voor artikel 51 van het ontwerp is hierdoor betwistbaar. Ter wille van de rechtszekerheid, zou het derhalve aanbeveling verdienen indien in een uitdrukkelijke decretale bepaling zou worden ingeschreven dat een deel van de middelen, bestemd voor Bijzondere Onderzoeksfondsen, specifiek bestemd is voor de financiering van het tenure track-stelsel.

4.5. Voor zover mag worden aangenomen dat het tenure track-stelsel de verwevenheid tussen onderwijs en fundamenteel wetenschappelijk onderzoek ten goede komt, kan artikel 52 van het ontwerp, dat betrekking heeft op de omvang van de aanstelling van docenten waarvan de loonkost wordt gedragen door vanuit het Bijzonder Onderzoeksfonds overgehevelde middelen, worden geacht rechtsgrond te vinden in artikel 168, § 1, tweede lid, van het decreet van 12 juni 1991, ervan uitgaande dat een voorwaarde inzake versterking van de verwevenheid tussen onderwijs en fundamenteel wetenschappelijk onderzoek wordt vastgelegd voor de overdracht van de betrokken middelen.

[6] Dat is niet anders in het geplande artikel 63/1 van het decreet van 30 april 2009.

4.6. Voor de artikelen 53 tot 69 van het ontwerp, die betrekking hebben op de methusalemfinanciering, kan in de huidige stand van de regelgeving,[7] rechtsgrond worden gevonden in artikel 169*bis*1, § 11, van het decreet van 12 juni 1991, naar luid waarvan de Vlaamse Regering de nadere regelen bepaalt “op het vlak van de kenmerken van de financiering, de voorwaarden voor de financiering, de aanwending van de financiering en de rapportering daaromtrent, de evaluatie van het betrokken onderzoek en de beëindiging van de financiering”.

Het enige voorbehoud dat in dit verband moet worden gemaakt is dat bij de samenstelling van het panel geen rol meer is weggelegd voor het Fonds voor Wetenschappelijk Onderzoek, terwijl in artikel 169*bis*1, § 6, van het decreet van 12 juni 1991 hierin uitdrukkelijk wordt voorzien.[8]

4.7. In de huidige stand van de regelgeving en in afwachting van de totstandkoming van het geplande artikel 63/1, § 6, van het decreet van 30 april 2009, dient eveneens een voorbehoud te worden geformuleerd met betrekking tot het bepaalde in de artikelen 26, § 2, en 28 tot 30 van het ontwerp, die een gegarandeerd minimumaandeel vastleggen voor de Universiteit Antwerpen, de Vrije Universiteit Brussel en de Universiteit Hasselt. Artikel 168, § 2, eerste lid, en § 4, eerste lid, van het decreet van 12 juni 1991 doen er immers van blijken dat een voorafname op het globale subsidiebedrag wordt genomen ten bate van universiteiten die niet tot een associatie behoren. Het toekennen van een gegarandeerd minimumaandeel aan universiteiten die wel tot een associatie behoren – en dat is het geval voor de drie genoemde universiteiten – is hiermee niet in overeenstemming.[9] Voor de artikelen 26, § 2, en 28 tot 30 van het ontwerp is derhalve in de huidige stand van de regelgeving geen rechtsgrond voorhanden.

5.1. De regeling die in de artikelen 3 tot 16 van het ontwerp is vervat inzake het Vlaams Academisch Bibliografisch Bestand – Sociale & Humane Wetenschappen, hierna “VABB-SHW” genoemd, vindt in beginsel rechtsgrond in artikel VI.9.17 van het decreet van 19 maart 2004 ‘betreffende de rechtspositieregeling van de student, de medezeggenschap in het hoger onderwijs, de integratie van bepaalde afdelingen van het hoger onderwijs voor sociale promotie in de hogescholen en de begeleiding van de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen’.

5.2. Het bepaalde onder 5.1 ten spijt moet erop worden gewezen dat in artikel VI.9.17, § 1, van het voornoemde decreet wordt bepaald dat in het VABB-SHW bibliografische gegevens zijn opgenomen van wetenschappelijke publicaties binnen het domein van de Sociale en Humane Wetenschappen, afkomstig van onderzoekers die verbonden zijn aan een universiteit of

[7] Het in het decreet van 30 april 2009 in te voegen artikel 63/3, § 9, stemt overeen met het bepaalde in artikel 169*bis*1, § 11, van het decreet van 12 juni 1991. Wat evenwel de overige bepalingen inzake de methusalemfinanciering betreft, regelt het ontworpen artikel 63/3 van het decreet van 30 april 2009 niet langer de werking van het panel, de aanpassing van de financiering of de wijze waarop de expertencommissie de onderzoeker beoordeelt.

[8] In het geplande artikel 63/3 van het decreet van 30 april 2009 is dat niet langer het geval.

[9] Deze vaststelling geldt onafgezien de vraag of de ontworpen regeling inzake het gegarandeerd mimimumaandeel voor bepaalde universiteiten in overeenstemming kan worden geacht met het grondwettelijk gelijkheidsbeginsel. In de toelichting aan de Vlaamse Regering wordt in dat verband een omstandige verantwoording gegeven.

hogeschool in de Vlaamse Gemeenschap. In artikel 3 van het ontwerp wordt evenwel uitsluitend melding gemaakt van “onderzoekers verbonden aan Vlaamse universiteiten”.

Uit de bij de adviesaanvraag gevoegde documenten blijkt dat het gegeven dat de publicaties van onderzoekers verbonden aan professionele bacheloropleidingen van hogescholen niet opgenomen worden in het VABB-SHW moet worden begrepen in het licht van de nakende integratie van de geacademiseerde opleidingen in de universiteiten, waardoor het aanleveren van academische publicaties gebeurt op het niveau van de universiteiten en niet meer op het niveau van de associaties. De gemachtigde voegde hieraan toe dat het VABB-SHW binnen de onderwijswetgeving tot op heden enkel werd aangewend met het oog op het verdelen van middelen bestemd voor Bijzondere Onderzoeksfondsen en onderwijsmiddelen aan universiteiten. Tevens verduidelijkte hij dat, wat de publicaties betreft van onderzoekers aan een hogeschool die worden in rekening gebracht naar aanleiding van een procedure van aanstelling of benoeming, evenmin gebruik wordt gemaakt van het VABB-SHW.

Wat voorafgaat neemt niet weg dat moet worden vastgesteld dat in artikel VI.9.17, § 1, van het decreet van 19 maart 2004, uitdrukkelijk melding wordt gemaakt van wetenschappelijke publicaties afkomstig van onderzoekers die verbonden zijn aan ofwel een universiteit, ofwel een hogeschool in de Vlaamse Gemeenschap. Naar luid van die bepaling dienen derhalve ook de publicaties van onderzoekers aan hogescholen in het VABB-SHW te worden opgenomen en is het ontwerp op dat punt niet in overeenstemming met de betrokken decretale bepaling.

6. In artikel 21, eerste lid, inleidende zin, van het ontwerp wordt bepaald dat, in het begrotingsjaar 2013, het universiteitsbestuur overeenkomstig artikel 6, § 4, van het decreet van 14 maart 2008 ‘betreffende de financiering van de werking van de hogescholen en de universiteiten in Vlaanderen’ “een aanvullend bedrag van maximaal 30% van de middelen van het Bijzondere Onderzoeksfonds [mag] transfereren naar de werkingsuitkering voor de dekking van de gewone uitgaven”, mits het bedrag bestemd wordt voor welbepaalde kosten en uitgaven, die in hetzelfde lid worden vermeld.

Voor die bepaling kan rechtsgrond worden gevonden in het voornoemde artikel 6, § 4, van het decreet van 14 maart 2008.

7. Het decreet van 13 juli 2007 ‘houdende bevordering van een meer evenwichtige participatie van vrouwen en mannen in advies- en bestuursorganen van de Vlaamse overheid’, waarnaar wordt verwezen in het vierde lid van de aanhef, biedt geen rechtsgrond voor uitvoeringsbepalingen van andere decreten en derhalve evenmin voor het om advies voorgelegde ontwerp.

In het ontwerp wordt bepaald dat het Gezaghebbend Panel[10] en de evaluatiepanels, bedoeld in de artikelen 15 en 69, als adviesorganen in de zin van het decreet van 13 juli 2007 worden beschouwd. In dat decreet wordt de Vlaamse Regering er evenwel niet toe gemachtigd om organen als adviesorganen in de zin van dat decreet te doen beschouwen. Bij gebrek aan een

[10] Artikel 5, § 2, van het ontwerp.

uitdrukkelijke machtigingsbepaling daartoe in het decreet van 13 juli 2007 komt het uitsluitend aan de decreetgever zelf toe om te bepalen welke de door hem beoogde adviesorganen zijn. De Vlaamse Regering vermag derhalve niet de normen van het decreet van 13 juli 2007 van toepassing te maken op organen die niet onder het door de decreetgever omschreven toepassingsgebied van dat decreet vallen,[11] noch staat het aan de Vlaamse Regering om de toepassing van het decreet van 13 juli 2007 te bevestigen.[12]

Het decreet van 13 juli 2007 biedt in geen geval rechtsgrond voor bepalingen van het ontwerp die de toepassing van het decreet beogen te regelen of te bevestigen.

ONDERZOEK VAN DE TEKST

Algemene opmerking

8. Het ontwerp bevat diverse bepalingen die decretale bepalingen overnemen of parafraseren. Dat is onder meer het geval met de artikelen 53, derde lid, 54, 57, 60, § 1, eerste twee zinnen, en 65, § 1, eerste zin. Het verdient geen aanbeveling om in een besluit decretale bepalingen over te nemen of te parafraseren.[13] Dergelijke werkwijze kan immers tot onzekerheid leiden omtrent de juridische waarde van de overgenomen bepalingen. Bovendien kan ermee de indruk worden gewekt dat de betrokken bepalingen enkel kunnen worden toegepast indien zij in het besluit worden opgenomen. Indien er desondanks zou voor worden geopteerd om de betrokken bepalingen in het ontwerp te behouden, zou telkens uitdrukkelijk moeten worden verwezen naar de decretale artikelen die geheel of ten dele worden overgenomen.

Aanhef

9. De aanhef van het ontwerp dient, rekening houdend met hetgeen in verband met de rechtsgrond is opgemerkt, te worden aangepast.

Die aanpassing houdt om te beginnen in dat de verwijzingen moeten worden weggelaten naar decreten die de ontworpen regeling niet tot rechtsgrond strekken. Dat is in de huidige stand van de regelgeving het geval voor het vierde en het zesde lid van de aanhef, waarin wordt verwezen naar respectievelijk het decreet van 13 juli 2007 en 30 april 2009.

Daarnaast moeten de specieke bepalingen worden vermeld van de overige decreten die wel rechtsgrond bieden voor het ontwerp. In dat verband kan worden verwezen naar de bespreking van de strekking en de rechtsgrond in dit advies. Wel is het zo dat de decretale bepalingen die rechtsgrond bieden voor het ontwerp en waarvan melding moet worden gemaakt in de aanhef, zullen verschillen al naargelang het al genoemde ontwerp van decreet ‘houdende

---

[11] Of zelfs maar onder dat toepassingsgebied zouden kunnen vallen. Zo brengt bijvoorbeeld het Gezaghebbend Panel geen eigenlijke adviezen uit in de zin van artikel 2, § 2, 3°, van het decreet van 13 juli 2007, noch valt het te beschouwen als een bestuursorgaan in de zin van artikel 2, § 3, van hetzelfde decreet.

[12] Zie opmerking 12.

[13] Zie de voornoemde *Omzendbrief Wetgevingstechniek*, nr. 120, 1°.

diverse bepalingen met betrekking tot de organisatie en financiering van het wetenschaps- en innovatiebeleid' zal zijn goedgekeurd of niet op het ogenblik waarop het zich nog in de ontwerpfase bevindende besluit tot stand komt. Zo zal bijvoorbeeld wellicht niet meer kunnen worden verwezen naar de artikelen 168 en 169*bis*1 van het decreet van 12 juni 1991, maar zal moeten worden gerefereerd aan de bepalingen van het decreet van 30 april 2009 die in dat decreet zullen zijn ingevoegd en die als rechtsgrond biedende bepaling in de plaats van de voornoemde artikelen 168 en 169*bis*1 van het decreet van 12 juni 1991 zullen zijn gekomen.

Artikel 1

10. Men vervolledige de omschrijving van "ECOOM", in artikel 1, 8°, van het ontwerp, als volgt:

"ECOOM: Expertisecentrum Onderzoek en Ontwikkelingsmonitoring, bedoeld in artikel VI.9.19 van het decreet van 19 maart 2004 betreffende de rechtspositieregeling van de student, de medezeggenschap in het hoger onderwijs, de integratie van bepaalde afdelingen van het hoger onderwijs voor sociale promotie in de hogescholen en de begeleiding van de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen".

Artikel 2

11. Wat artikel 2 betreft, dient te worden verwezen naar de in dit advies geformuleerde opmerking 4.2.

Artikel 5

12. In verband met het bepaalde in artikel 5, § 2, van het ontwerp moet erop worden gewezen dat de Vlaamse Regering niet de normen van het decreet van 13 juli 2007 van toepassing vermag te maken op organen die niet onder het door de decreetgever omschreven toepassingsgebied van dat decreet vallen.[14] Bij gebreke van een specifieke decretale machtiging in dat verband moet artikel 5, § 2, van het ontwerp worden weggelaten.

Artikel 15

13. In artikel 15, tweede lid, van het ontwerp wordt bepaald dat het evaluatiepanel wordt beschouwd als een adviesorgaan als vermeld in het voornoemde decreet van 13 juli 2007. Op die wijze bevestigt de Vlaamse Regering wat al uit het decreet van 13 juli 2007 zelf voortvloeit. Het staat niet aan de Vlaamse Regering om de toepassing van het voornoemde decreet te

[14] Zie in dat verband opmerking 7.

bevestigen.[15] Het tweede lid van artikel 15 moet derhalve worden weggelaten. Dat is ook het geval voor de gelijkaardige bepaling die is vervat in artikel 69, § 2, tweede lid, van het ontwerp.

Artikel 22

14. In artikel 22, eerste lid, 3°, van het ontwerp dient te worden geschreven “volgens de bepalingen vermeld in artikel 68”.

Artikel 23

15. Aan het einde van artikel 23, § 4, van het ontwerp, wordt melding gemaakt van “de doelstellingen in het beleidsplan, vermeld in artikel 68, derde lid”. In artikel 68, derde lid, wordt evenwel uitsluitend verwezen naar “de doelstellingen in het beleidsplan, vermeld in artikel 23, paragraaf 1”. Het is derhalve de vraag of het niet logischer zou zijn om aan het einde van artikel 23, § 4, te schrijven “de doelstellingen in het beleidsplan, vermeld in paragraaf 1”.

Artikel 30

16. In artikel 30 van het ontwerp wordt bepaald dat de Vlaamse Regering het groeipad van het gegarandeerde minimum, vermeld in artikel 28, eerste lid, 3°, kan herzien, bij wijziging in de opbouw van de externe datastructuren die aan de basis van de berekening liggen.

Dergelijke machtigingsbepaling is niet enkel problematisch qua rechtsgrond in de huidige stand van de regelgeving (zie opmerking 4.7), maar is tevens overbodig omdat de Vlaamse Regering steeds wijzigingen kan aanbrengen in de ontworpen regeling zonder daarbij gebonden te zijn door eventuele voorwaarden die in de machtigingsbepaling worden vermeld (“bij wijziging in de opbouw van de externe datastructuren die aan de basis van de berekening liggen”).

Artikel 30 dient derhalve in ieder geval te worden weggelaten.

DE GRIFFIER DE VOORZITTER

Marleen VERSCHRAEGHEN Marnix VAN DAMME

[15] Zie eveneens opmerking 7.